दुहिता। वारेण शश्वता तना। वायुः पूतः पवित्रेण। प्राङ्-सोमो अतिद्रुतः। इन्द्रस्य युज्यः सखा" इति। हे इन्द्र ते त्वदर्थं सूर्य्यस्य दुहिता पयःपावयन्ती सूर्य्यस्य सम्बन्धिनी दुहितृस्थानीया दीप्तिः स्रुतं द्रवीभूतं सोमं सोमत्वेन भावितं पयोद्रव्यं वारेण बालजन्येन पवित्रेण पुनातु शोधयतु। कीदृशेन वारेण शश्वता शाश्वतेन दृढेन तना विस्तीर्णेन तादृशेनानेन पवित्रेण पूतः सोमः पयोरूपो वायुः शीघ्र-गामी भूत्वा प्राङ् ऊर्द्ध्वं निर्गतः। कीदृशः सोमः इन्द्रस्य युज्यः योग्यः सखा तादृशोऽयं सोमः शुद्धो भवत्वित्यर्थः। यः पूर्व्वं सोमयागं कृत्वा वान्तीकृतवान् तस्येदानीं सौत्रामण्यां पयःशोधनार्थोऽयं मन्त्रः। यस्य तु पुरा सोमो जीर्णं सोऽयं सोमातिपवितः। यस्य सोमोऽधोद्वारेण निर्गतः सोऽयं सोमा-तिपवितः, तस्य पयःशोधनार्थं मन्त्रमाह। वायुः पूतः पवि-त्रेण। प्रत्यङ्सोमो अतिद्रुतः [२]। इन्द्रस्य युज्यः सखा इति। अत्र पुनातु ते परिस्रुतमिति पूर्व्वभागोऽनुषज्यते। प्रत्यङ्सोमो अतिद्रुतः अधो निर्गतः। अन्यत् पूर्व्ववद्व्याख्येयम्॥

कल्पः। ब्रह्म क्षत्रं पवत इति सुरां प्रतिप्रस्थातेति पुनाती-त्यनुवर्त्तते। पाठस्तु, "ब्रह्म क्षत्रं पवते तेज इन्द्रियम्। सुराया सोमः सुत आसुतो मदाय। शुक्रेण देव देवताः पिपृग्धि। रसेनान्नं यजमानाय धेहि" इति। ब्राह्मणजातिः क्षत्रिय-जातिश्च तेजःकारणं इन्द्रियवृद्धिकारणञ्चेदं द्रष्टव्यं पवते पु-नाति, अनया सुरया सोमः सुत उत्पादितः। मदाय देवानां